

af mindre Dimensioner end de sædvanlige, og havde forandret det af Indenrigsministeren paabudte Stempel paa disse Fougstager, saa at det havde faaet en anden Form, som er væsentlig forskjellig i Størrelse, men da Indenrigsministeren i et Circulære har bestemt, hvorledes dette Stempel skal være, er det naturligvis en Overtrædelse ikke af Lovens Bogstav, men af den dertil knyttede Resolution, som er strafbar. Det blev paatalt af Politiet og Manden blev mulktet for denne Overtrædelse. Nu oplyses der imidlertid, at fra Fabrikken er der bleven affendt 24 Fougstager med dette forskjellige Stempel til Kjøbenhavn, og er der blevet forhandlet hos 24 Smørhandlere. (Indenrigsministeren [Fingerslev]: Der var mange flere!) . . . Ja, der var maaste ogsaa flere; men disse 24 Smørhandlere bleve tiltalte, og paa den Maade fremkom disse 25 Tilfælde af Overtrædelse af Smørloven. Der skal nok være adskillige af dem, der paa anden Maade have gjort sig skyldige i Overtrædelse af Smørloven, men paa denne Maade er det enkelte Tilfælde blevet dobbelt op til at blive 25. Jeg vil sige, at hvis, som sagt, Kommissionen har været vidende om Sammenhængen med dette Forhold, forekommer det mig unægtelig at være en ganske utilstødelig Maade at benytte Oplysninger paa; det er ikke at give Oplysninger, som skulle vejlede Folk, men kun at vilde. En Kommission, og ikke mindst en Regjeringskommission, maa, forekommer det mig, fremfor nogen Anden have den Opgave at give de paalideligste og fuldstændigste Oplysninger, som overhovedet kunne tilveiebringes. Jeg vilde desuden sætte Pris paa, at dens Oplysninger altid kunde opfattes som alsidige, det vil sige, at der ikke derigennem var gjort en absolut ensidig Opfattelse gjældende; det er ikke nogen rigtig Brug fra Regjeringens Side af Kommissioner, naar den vil benytte en Kommission paa en saadan Maade, at den ved dens Sammensætning paa Forhaand veed, i hvilken Retning dens Konklusion vil gaa. Da er det kun et Agitationsmiddel, kun en Maade at skaffe Argumenter for sine egne Paastande, Meninger og Forslag paa. Vi kjende dette ogsaa paa andre Omraader; den høitærede Indenrigsminister er ikke ene om denne Fremgangsmaade; men det er efter min Mening et Misbrug af saadanne Kommissioner. Derved undergraves Tilliden til de Oplysninger og den Vejledning, som en saadan Kommissions Betænkning i det Hele taget er i Stand til at give, og der er ikke Tvivl om, at denne Kommissions Sammensætning jo i en særlig

Grad har været ensidig, hvad dens Arbejde jo ogsaa noksom viser; thi der findes kun een Uoverensstemmelse mellem Kommissionens Medlemmer og det er i Spørgsmaalet om Forbud mod Farve; der har det Medlem, som handler med Smørfarve, skilt sig fra de øvrige.

Enkeltighederne ved Sagen ligger jo forøvrigt nærmere til Behandling paa et senere Tidspunkt; men jeg skal kun tillade mig at fremdrage nogle enkelte Hovedsynspunkter. Det ene er dette, hvad man jo ogsaa har været enig om, nemlig at Hensynet til England og det engelske Marked skulde være det for os Overveiende, og jeg kan gjerne sige Enebestemmende. Der er nu skeet det for os særdeles fordelagtige Fremskridt siden i Fjor, at der foreligger en endelig vedtaget engelsk Lov derom. Det, vi mest frygtede her til Lands under tidligere Forhandlinger, var jo forøvrigt det vigtigste Forhold, som fandt Sted fra hollandske Importørers Side, som benyttede opdigtede Smørmærker for at dække deres Forsendelser af Kunstsmør til England. Det oplyses af Kommissionen — og der har vistnok den høitærede Indenrigsminister saavel som de af ham udsendte Agenter deres store Fortjeneste — at dette allerede ved Regjeringsforanstaltninger fra engelsk Side er standset. Efter at Loven er udkommet er der jo sat en yderligere Bom for denne Trafik, som selvfølgelig for os var det Farligste af Alt. Det, som i Virkeligheden kunde sætte bort gode Navn og Rygte paa Spil i England, er altsaa standset; men efterat Loven er kommen, indeholder den jo yderligere Betryggelse, idet den engelske Lov gaar ud paa, ikke alene at alt det Kunstsmør, som fabrikeres i Landet, skal stemples som saadant, men ogsaa gaar ud paa, at alt, hvad der indføres til England, skal stemples med Navnet „Margarin“ og underkastes Tilsyn, og skal underjøgges saasnart de paagjældende engelske Underjogere have Mistanke om, at der foreligger noget Galt. Denne Bestemmelse har — forekommer det mig — ganske særlig Interesse for os, thi fra det Dieblif af, at denne Lov er gjældende i England, ville de danske Bestræbelser kunne sikke sig at gaa Haand i Haand med de engelske Autoriteter, og jeg tror, at det vilde være et yderligere Argument for den Tanke, som her i Fjor blev fremsat, at vi skulde søge at faae ansat danske Agenter paa de vigtigste engelske Indførselspladser, og denne Tanke har faaet særdeles Støtte i den nye engelske Lov. Forøvrigt er vi jo allerede tilbage med Hensyn til denne Tanke. Det ses, at Sverrig er gaaet foran os og har ansat saadanne